

Хрестові походи

Хресто́ві походи — військово-релігійні походи західно-європейського лицарства і цивільних осіб до країн Близького Сходу під гаслом боротьби за визволення Гробу Господнього та Святої Землі від «невірних». В них брали участь феодали, міщани, селяни, купці, навіть діти.

- **Облога Антіохії хрестоносцями.**

Протягом майже двох століть, починаючи з 1096 до 1291, європейські християни здійснювали походи до Святої Землі, де воювали за Гроб Господній. Благословляв їх на битви Папа Римський.

Ситуація на Близькому Сході

Свята Земля важлива для Християнства тому, що вона є місцем народження Ісуса Христа, його діяльності, розп'яття, смерті та Воскресіння; християни вважають його Мессією або Спасителем. Наприкінці 4-го сторіччя імператор Костянтин Великий засновує Візантійську імперію і Свята Земля стає переважно християнською.

Мусульмани з'явилися на Святій Землі після завоювання арабами Сирії в 7 ст.. Армії мусульман все більше посилювали тиск на Візантійську імперію. Ще однією обставиною, що вплинула на відношення Заходу сталася в 1009 р., коли халіф фатимідів аль-Хакім бі-АмАр Алах наказав зруйнувати Храм Гробу Господнього. В 1039 р. його наступник після отримання великої суми дозволив візантійцям відбудувати її. [3] Паломників впускали до Святої Землі до і після відбудовування храму, але іноді їх захоплювали і деяких священників вбивали. Мусульманські завойовники з часом зрозуміли, що Єрусалим багатіє від золота паломників; після цього факти переслідування припинилися. [4] Однак, репутація Сельджуків сильно постраждала і в Європі поширювалися ненависть до них.

Ситуація в Західній Європі

- **Малюнок 15 ст.. Папа Урбан II у Клермонтському соборі читає проповідь про необхідність повернення Святої Землі**
- **Витоки Хрестових походів сягають подій раннього Середньовіччя в Західній Європі і в погіршенні становища Візантійської імперії на сході, що спричинило нову хвилю візантійсько-сельджукських війн. Падіння Імперії Карлонгів в кінці 9-го ст. і стабілізування кордонів в Європі після християнізації вікінгів, мадярів і слов'ян сприяли появі великої кількості озброєних воїнів, які вбивали одне одного і тероризували місцеве населення. Церква намагалася стримувати насильство, інколи це вдавалося, але треновані воїни всеодно шукали вихід для своєї агресії.**
- **В 1063 р. Олександр II (папа) благословив християн на відвоювання Іспанії, а також гарантував тим хто загине відпущення всіх гріхів. Проханнями візантійських імператорів, яким загрожували сельджуки, почали цікавитися. Прохання приходило від імператора Михайла VII Папі Римському Григорію VII в 1074 р і в 1095 р. від імператора Олексій I Комнін Папі Римському Урбану II .**
- **Ще 1074 року — папа Григорій VII виступив із закликом розпочати на сході війну проти сельджуків. Він навіть збирався особисто очолити військо й вирушити з ним за море, однак, втягнувшись у виснажливу боротьбу за інвеституру з імператором Священної Римської імперії Генріхом IV, не встиг здійснити свої грандіозні плани.**
- **итуація в Західній Європі**

Дякую за увагу)